

nelle er, at planlægningen for disse hjem såvel som for andre børne- og ungdomshjem vedkommende foretages centralt.

Stk. 3 og 4 svarer til den gældende lovs § 90, stk. 2-4, i forenklet form. Stk. 5 svarer til dels til § 50, stk. 1, og § 89, stk. 3.

Vedrørende stk. 6 henvises til bemærkningerne i afsnit III. 4. b.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til § 84 i den gældende lov. Den nærmere angivelse af, i hvilke tilfælde en sag kan indbringes for landsnævnet, findes i §§ 49, 52, 64 og 82 samt § 100. Reglerne om stedfortrædere for formanden og direktøren for børne- og ungdomsforsorgen er nye, men i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Til § 7.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit III. 4. a.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til § 2 i den gældende lov, bortset fra, at reglen, for at sikre ulige medlemstal, er formuleret som 5 eller 7 medlemmer i stedet for mindst 5 og højst 7 medlemmer. Som hidtil skal det sociale udvalgs formand indvælges i børne- og ungdomsværnet, men herudover kan peges på det ønskelige i en nær kontakt med ungdomsnævnet gennem et fælles medlem.

Betingelserne for valg til børne- og ungdomsværnet er iøvrigt uændrede, men der er tilføjet en bestemmelse om afgang ved 70-års alderen. Der er endvidere tilføjet regler, hvorefter der skal ydes diæter m. v., jfr. lovene af 6. juli 1950 om landkommunernes og købstadkommunernes styrelse som ændrede ved lovene nr. 141 og 142 af 25. april 1962.

§ 2, stk. 3, i den gældende lov er udeladt. Børne- og ungdomsværnet er ikke et stående udvalg, men et selvstændigt kommunalt nævn og er derfor ikke omfattet af § 10, stk. 6, i lov om købstadkommunernes styrelse.

Til § 9.

Stk. 1 svarer til § 2, stk. 6, i den gældende lov.

Stk. 2 er en ny bestemmelse. Det har vist sig praktisk nødvendigt for børne- og ungdomsforsorgen i større kommuner at overlade en del afgørelser til administrationen under formandens ledelse og under ansvar over for børneværnsudvalget. Af hensyn til retsbeskyttelsen er denne praksis foreslået lovfæstet, idet det er anset for påkrævet at lade socialministeriet have indseende hermed og at sætte visse grænser for bemyndigelsesadgangen.

Til § 10.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 1, stk. 3, og § 26. Som nærmere omtalt i de almindelige bemærkninger i afsnit III. 2. er det foreslået, at den almindelige kompetence vedrørende børneforsorgen, der efter den gældende lov tilkommer magistraten, henlægges til det særligt valgte børneforsorgsorgan, Københavns børne- og ungdomsværn, der stort set svarer til det hidtidige børnenævn i København, medens magistraten og de derunder hørende direktorater udøver de beføjelser, der tillægges dem, på børne- og ungdomsværnets vegne.

Vedtægten skal, foruden bestemmelser om den praktiske deling af arbejdet mellem magistraten og børne- og ungdomsværnet og mellem dets afdelinger indbyrdes, bl. a. indeholde nærmere regler om kredsværgerens kompetence og opgave, om administrationens tilrettelæggelse og forsigens gennemførelse i overensstemmelse med lovens regler.

Adgangen til at henlægge visse områder af forsigten til magistraten er gjort noget videre end den tilsvarende adgang uden for København i henhold til § 9, stk. 2.

Til § 11.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 28 og § 27, stk. 4 og 5. Under hensyn til, at der stadig sker en udvikling, er det fundet mest praktisk at henskyde fastsættelsen af kredsenes og kredsværgeres antal til vedtægten.

Reglen om, at kredsværgerne så vidt muligt skal bo i kredsen, jfr. den gældende lovs § 27, stk. 5, er ændret til, at de bør have kendskab til forholdene i den kreds, de vælges for. Grunden hertil er, at kravet om kendskab til forholdene må anses for vigtigere end bopælskravet, som det har vist sig praktisk vanskeligt at opfylde.

Til § 12 og § 13.

Bestemmelserne er en forenkling af bestemmelserne i den gældende lovs §§ 27-37. Vedrørende de to næstformænd henvises til bemærkningerne i afsnit III. 2. Bestemmelsen i § 12, stk. 3 skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 31, stk. 2. Bestemmelsen i den gældende lovs § 33 om foreløbige beslutninger findes i lovforslagets § 33.

Til § 14.

Stk. 1, nr. 1 og 3, og stk. 2, nr. 1, svarer til § 3, stk. 1, i den gældende lov. Stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2-3, er nye regler indsat under hensyn til, at disse beslutninger via landsnævnet kan indbringes for domstolene, jfr. § 57. Sager om opretholdelse af forbud imod hjemtagelse af et plejebarn er overført til